

GROMADSKI (1) ai

gromadski, [**gromadzki** (Linde)].

Teksty nie oznaczają ó; a jasne.

[sg f A gromadzką.] ∅ pl G gromadskich.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

Przymiotnik od „gromada”:

a. *Pochodzący od zgromadzenia, skupiska ludzi:* Perykles Atheniensi: dzielny miáftá onego Senator/ gdy do rády w záburzeniu Rzeczypořpolithey chadzał/ [...] thák sam do siebie mawiał: Nie lękey łye tych wiátrow gromátfkich/ o Perykle/ pomni ná mieyfce łwe/ pomni teź ná to/ że ty y o tych ktorzy oto łzáleią/ dźiś w rádźie wiernie rádźić/ y o nich wotowác małz/ áby zdrowi á cáli byli. *OrzRozm A4.*

b. [*Odnoszący się do chłopów zamieszkujących jedną wieś: iż ieřliby łie zádłużyli chłopci ná rzecz Gromádzką/ tedy káždy z gromády powinien on dług płácic/ ná co łie máią łkłádác. *SzczerbSpecSax 83 (Linde).*]*

Cf GROMADNY

ZZa